

כתר (ג) והוא מן הכתר עד החזה כנו' והרי כי סוד היין רומז אל הארת הכתר משא"כ בקידוש שאין בו רמז רק אל המוחים הנקרא קדש כנ"ל והנה נבחר ענין בחי' המעש' שהיא להמשך מא"פ של המוחין ושל הכתר דו"א בחי' א"פ אל המוח ואל כתר דנוק': **ואח"כ** ע"י ויכולו והקידוש שהוא בחי' הדיבור נמשך מן א"פ עלמו דמוחין דו"א בחי' אור המקיף אל מוחין דנוקב' כנ"ל. ועניינו הוא כי אנו ממשיכין א"פ דמוחין דו"א דרך ג' הקו' עד החזה דו"א ונשם ויאל למוח ויתין אל הנקבה בסוד היין הנכנס תוך פנימיות הכוס והוא ענין ג' שמות י"ה הכל' ואמנם מן האור הפנימי עלמו דמוחין דו"א היולא דרך פיו דו"א ולמוח בסוד הכל' אנו ממשיכים אותו למטה עד מקום הנוק' הנק' כוס ושם נשאר עליה בבחי' א"מ אל מוחין שלה. והנה כמו שא"פ שלה שהוא בחי' היין כנו' נרמז בו ענין חשבון יין שהוא הארת הו' ספ' כנו' וגם נרמז בו ענין שמות י"ה במילוי יודין שחשבון ג"כ ע' כנ"ל הנה כמו כן בזה האור המקיף שלה לריך שרמזו בו ענין זה עלמו והוא ענין ע' תי' שיש בם הקדוש ויכולו כנדע ואלו ה' תי' הם כנגד בחי' הארת הו' הנק' יין וכנגד חשבון ב' שמות י"ה במילוי יודין והכל בבחי' אור המקיף :

וזוה סדר הקידוש תחילה תאמר יוס הששי ויכולו השמים כו' ואח"ך תאמר סברי מרנן בא"מ אמה' בפה"ג. ואח"ך תאמר נוסח הקידוש הזה בא"מ אשר קדשנו במלכותו ורגענו בנ' ושבנו קדשו בזהב וברטון הנחילנו וברנו למעשה בראשית תח' למקראי קדוש וזכר ל"מ ושבנו קדשך בזהב וברטון הנחלתנו בא"מ מקדש השבת. ובס"פ ב' בראשית נכתב בפי' כי יש ע' תיבו' בס' ויכולו ובס' הקידוש. ל"ה תיבו' בויכולו ו"ה תי' בקידוש ולכן אותם הנוהגין לומר אחר תי' זכר ל"מ כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבנו קדשך כו' הם טועים טעות נמור כי מוסיפין בחשבון התיבות ואין לומר סדר גירסא זו אלא בקידוש של יו"ט בלבד והטעמים העתיקוהו משם בסדר הקידוש של שבת. וטעם מה שמקדימין לומר ב' תי' יוס הששי קודם ויכולו כבר נודע לכאורה כי נרמזו ד' אותיות הו"ה ב"ר"ת יוס הששי ויכולו השמים אבל עיקר הטעם הוא לכיון אל הג"ל כי הנה נבחרת שהמוחין הם ג' שמות י"ה שנים במילוי יודין וא' פשוט וכמו שנרמזו בכונת המעשה כנ"ל. ג"כ לריך לבין בזה בחי' הדיבור שהוא הקידוש בויכולו שהוא בחי' אור המקיף והנה ר"ת יוס הששי הוא שם י"ה הפשוט שהוא כנגד מוח הדעת וכנגד ב' שמות י"ה דמילוי יודין שכל א' הוא בני' ל"ה הם ויכולו שהם ל"ה תי' והקידוש שהוא ל"ה תי' אחרות ובס' סוד ב' מוחין חו"ב. גם תכין ל"ה תי' של ויכולו ו"ה של הקידוש שם ע' ועם חשבון י"ה שב"ר"ת יוס הו' הרי הם ג' פ"ה כמנין כוס שהם ס"ג מנלפ"ך כנ"ל אלא שהם בסוד א"מ והרי נבחר ענין ע' תי' שיש בויכולו ובקידוש ואמנם ענין ל"ה תי' שיש בויכולו תכין בזה שהם ענין קבלת המל' הארת המוחין דו"א כנו' ולכן הם ל"ה תיבו' כנגד ל"ב נתי' חממה והג' הם נתי' והנה יש בו ג' אלהים וג"פ שביעי. ואמנם ג' אלהים הם מלמעלה למטה (ג) וג"פ שביעי הם מלמטה למעלה וסימנם שומר הברית והחסד כנו' בס"פ פרשה בראשית. ועי' בש' המלות ששם כתב שג' אלהים א' בגבורה וא' בחור וא' במל' בסוד ג' אלהים שיש בפי' ויכולו ו"ז עו'. וזה סדרן ויכל אלהים ביום הז' אלהים בינה. השביעי מל' הנק' מלאכתו. ויבדק אלהים את יוס הו' ויבדק הוא חסד. ואלהים בגו'. את יוס הו' חסד. והרי חסד בתחי' ובסוף וגבורה באמצען להמתיקם וישבות ביום הז' יסוד. אשר ברא' אלהים לעשות מל' ופעם א' שמעתי ממו"ל כי ל"ה תיבו' דויכולו הם כנגד ל"ב נתי' חממה וכנגד ג' מוחין עלמין דו"א. ופי"א שמעתי ממו"ל כי ל"ה תיבו' דויכולו הם בחי' יניקת המל' ממוחין דו"א והם ל"ב נתי' וג' אלהים והם בחי' השינים שהם ל"ב שינים שבתוך הפה וענין זה נרמז בוהר פ"ו וקהל. גם לריך שיכין כי ג"פ שביעי שנוכר בויכולו הם סוד ג' מוחין דו"א אשר שלשתם בבחי' שביעיות כנו' בדרושים שקדמו אך ביום השבת כל הספ' נקרא שביעיות וע"ש. גם לריך שתכין כונה אחרת במה שנוגע אל ז"א כי עד עתה ביארנו ענין הארת הנקב' ואמנם הארת הניחוספת עתה בז"א הוא כי עתה נכנסין בז"א בעת שאומרים הקידוש ויכולו ג' פרקין קדמאין דלות ל' דללס דמוחין דו"א מלד

מ"ה שהיא הויה דמילוי אלפין העולה מ"ה והכוונה היא להמשך שלשה שמות י"ה מו"א הנקרא הויה דמ"ה דאלפין מג"ר שבו שהם מצ"ד דרך שלשה קוים שבו ומתפשטים ויורדים דרך ג' הידים שהם חב"ט שבו ומשם ניתנין אל הכוס שהיא המל' העומדת שם במקום החזה שלו כנו'. ואח"כ תכין לגלגלות שתי שמות י"ה הימין והשמאל במילוי יודין כזה יוד הי יוד הי. ותכין כי בידך הימנית הוא שם י"ה במילוי יודין הנמשך מהויה דיודן דע"ב אשר בשות החכמה דו"א אל יד הימין שלו ובידך השמאלית שם י"ה מלא יודין הנמשך מהויה דס"ג אשר בשות הבינה שלו אל יד השמאלית שלו. (ה) והנה ב"פ י"ה במילוי יודין הם בגימטריא ע' כמ"ש פעמים ותכין כי שם י"ה האמנטי שבת"ת הוא פשוט בלי מילוי ואמנם

נריך שהכיון איך שם י"ה הגו' נרמז ביד והענין הוא כי אורי יוד פשוטה היא עגולה כדודו כזרת כמו של אדם שהיא עגולה גם יוד במילואה היא בגימטרי' עשרים כמו אות קף ובאר אות ה"ה כי סגנה ה' אלבעות יש בקף והם כנגד ה' פשוטה גם היוד ה"ה במילואה היא כנגד י"ד פרקים שיש בחמש אלבעות וע"ה הרי ה"ה וכל זה ביד ימין וכנגדו יוד הי ביד שמאל והרי נבחר איך ביד ימין וביד שמאל נרמזים שם י"ה בפשוטו ובמילוי שהם ב' כונות הנז':

גם שמעתי באופן אחר שתכין כי י"ד פרקין שבאלבעו' יד ימין ועם הקף עלמה הרי י"ה וכן בקף שמאל. גם יכיון כי קף בגי' ק' ואות י' עם הכאה ו"פ' ה' הם ק' ועם ה' אלבעות הרי י"ה וכן בקף שמאל:

ונהורר לענין כי הנה עתה כוונה הארת הב' נבחרת שתכין לשתי שמות י"ה מלאים ביד ימין וביד שמאל וי"ה פשוט באמנטיא בת"ת. והנה ענינם הוא כי אהה ממשיך ג' מוחין אלו שהם ב' שמות י"ה מלאים שהם חו"ב וי"ה פשו' שהוא מוח הדעת ולסיות הנוק' דעתה קלה לכן הוא פשוט ואינו מלא ותמשך ג' מוחין אלו שהם ג' שמות י"ה הגו' ב' מלאים אחד פשוט ושלשתם עולים בגי' אלהים לרמזו כי הם המוחין של הנקבה הנקרא אלהים והמשיכם אל ראש הנקבה העומד בחזה דו"א ואז ע"י המשכת שלשה מוחין אלו בראשה נעשית בחי' כו"ס שהוא בגי' אלהים כמנין הג' מוחין הגו' וכנדע כי המל' נקרא כוס של ברכה ולכן טוב הוא להשים הכוס כנגד החזה ותכין שאתה מאיר בו בכ' יודין האוחזות בו וגם מן החזה שלך ששם בחוכו אורות החסדים מגולים והוא סוד שלשה שמות י"ה הנז' הנמשכים דרך שתי יודין ודרך החזה שהם שלשה ידות הגו' ואהה ממשיכם בראש הנקבה ונעשה כוס מלא. האמנם ודאי הוא כי כבד יש בה צנוק' בחי' מוחין ששפשו לה מבחי' נה"י דו"א כנדע אבל החוס' שניתוסף לה עתה הוא כי גם מן המוחין דו"א נמשך הארה במוחין דילה ותכין כי עם היות שמקבל' הארת מכל הג' מוחין דו"א עכ"ז תכלית הארה העיקרית הניתוסף בה עתה היא בחי' שורש הג' מנלפ"ך אשר בדעת דו"א כי גבו' אלו הם עיקר לטורך הנקבה כנדע ולכן לריך שתכין כי כוס הוא בגי' אלהים לרמזו כי היא מקבלת עתה שורש הג' מנלפ"ך שהם סוד ה' אותיות עלמם שם אלהים אבל גם תכין אל כל השלשה מוחין שהם ג"פ י"ה שעולים בגימטריא אלהים כנו'. ואחר שנתכוונת להמשך בה הג' מוחין הגו' וגם הג' מנלפ"ך כנו' אז תחזיק הכוס בידך ימין' לבדה מבלי סיוע יודין השמאלית כי כיון שכבר קבלה הארת שלשה מוחין דרך שלשה קוים דו"א אנו מניחים הכוס ביד הימין כדי לגלגל אותה כולה בימין ולמתק הג"ע ע"י הימין שבו ה' אלבעות חמשה חסדים ולהאיר בה מלד הימין בסוד והוכן בחסד כסא. ואח"כ תכין אל בחי' היין שבתוך הכוס והוא כי הכוס היא הנקבה עלמה והיין הם בחינת המוחין שהמשכנו לה כנו'. והענין הוא כי הנה נבחר לעיל כי הנקבה איננה עומדת רק למטה בנה"י דו"א ומשם היא מקבלת הארה אף מן המוחין דו"א ולא די זה אלא אף מן הכתר עלמו דו"א היא מקבלת עתה הארה כי בחי' הקידוש הם סוד המוחין הנקרא קדש כנו' אבל בחינת היין רומזת אל הארת הכתר והטעם הוא כי הנה מהכתר דו"א עד החזה מקו' עמידתה יש ז"ם והם כחב"ד ח"ג ושלש העליון דת"ת הרי הם ז"ם וכל א' כלולה מ' הם ע' כמנין יין וגמלא' כי בחינת היין היא הארה המנעת אליה מו"א מן הספירה שלא עלתה היא עד

הגזרות וביאורים: (ה) ג"כ א"מ כיו"ט תכין שם מד' מוחין אימח והארת אכא נעלמת בהם ותכין כל זה עם מקום היד: (ג) הלשון אינו מודקדק וכפע"ח פס"י משנת ז"ל. ולכן תכין כי סוד היין הוא הארה המניע אליה מן הו"א מן המקום שלא עלתה שם והם ז"ם כחב"ד ח"ג ושלש עליון דת"ת הם ז"ם וכל אחד כלול מ' הרי ע' כמנין יין: (ג) ז"ל פע"ה שם ז"ל והנה ג' אלקים הם מלמעלה למטה בינה נבורה מלכות וג' שביעי הם ממטה למעלה מלכות יסוד חסד וסימן שומר הברית והחסד. כילד ויכל אלקים בינה ביום השביעי הנקרא מלאכתו וישבות ביום השביעי יסוד ויבדק חסד אלקים נבורה את יוס השביעי חסד אשר ברא' אלקים מלכות והנה ויבדק הוא סוד חסד ואלקים נבורה ואת יוס השביעי חסד הרי חסד מתקן וחסד מתקן ונבורה אהמט להמתיהם מכל' ובוה תכין ה"ש שנכתב כאן:

כונות פרטיות כה

דבין דמיה דרבין רבין מה פיצוסי
 חביר דחגית דמקסי חביר דחגית
 דבינה דזרין לחחין בגיה דתי דהיס חגית דחגית דפגישות
 פיצוסי חביר דחגית דמקסי חביר
 דחגית דיעקב דחל רבינה
 דחיצוניות העלמות כנגד מה
 שנסשך בויכלו השני :
 שנסשך בסכת מעין שכנ :

<p>אהיה יהוה</p>		<p>אהיה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>		<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>		<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>
<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>	<p>אהיה יהוה</p>

שער הכוונות ע עא **ובעודו** עומד יקבל הכוס הרומז ליעקב ורחל משתי ידי זולתו
 בשתי ידיו. הידומים לחגית דחגית רבינה דזיא ויגביהנו עד
 כנגד (ז)

כונות פרטיות

כנגד החזה **ועל** ידי המעשה דהיינו לקיחת הכוס ונתינת היין
 בו והזויגה וההסתבלות בו יכוון להמשיך מאוד סנימי דמוחן דכחבד
 דתגית דחיצוניות דתכונה שכתבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא
 שנמשכו כזא בייכלו דאתר העמידה אור סנימי דהיינו שני ייה מעיב
 סג דתגית וייה פישום מרעת עם כל פרטירם דרך גי קוי תגית
 דתגית דזיא שדם הידים אור סנימי לכחבד דתגית דבינה דחיצוניות
 דיעקב ורחל באופן זה :

א"פ באחזה
א"פ בדיבור

ויכולו השני

כוונה 2

יכוון להמשיך סחבד דתגית דבינה דחיצוניות דזיא שלשה ייה
 פשוטים וישלשתם גי מיה :

כו

כונות פרטיות

אה"ח 6025

ויבין ביה דחכמה אות י' נגד כף יד יסן אות ה' נגד ה' אצבעות :

וכן ביה דבינה אות י' נגד כף יד שמאל אות ה' נגד ה' אצבעות :

גם יכוין כי יה דחכמה הוא מספר יד סרקן דיד יסן וכף היד עצמה :

כוונה 3

ויה דבינה כמספר יד סרקן דיד שמאל וכף היד עצמה :

גם יכוין ביה דחכמה כי יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות

כוונה 4

דיד יסן :

וכן ביה דבינה יס י' גי' כף ואות ה' כמספר ה' אצבעות דיד

שמאל :

גם יכוין כי בסלוי י' דעיב דחכמה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות

כוונה 5

יד יסן ובסלוי מלויים יש יד אצבעות נגד יד סרקי יד יסן :

וכן בסלוי יה דסיג דבינה יש ה' אצבעות נגד ה' אצבעות ויד אצבעות

במלוי מלויים נגד יד סרקי יד שמאל :

גם יכוין ביה דעיב דחכמה כי יוד גי' כי שהיא כף יד יסן ואות

כוונה 6

הי גי' יד סרקי יד יסן והבר :

וכן ביה דסיג דבינה כי יוד גי' כי שהיא כף יד שמאל ואות הי

גי' יד סרקי יד שמאל והבר זיה דדעת פשוט באמצע ושלשתם

יששיבם לאור פנימי לתביר דהצית דבינה דחיצוניות דיעקב ודחל :

ויכוין כי כי יה מלאים חו' פשוט גי' כוס וכמספר אלהים :

כוונה 7

כונות פרטיות

א"ת"ח 1825

אות כז

יין שעושין מצמוקין שהם ענבים יבשים אם היה יוצא מהם לחלוחית על ידי דריכה קודם ששראום במים מותר לשרותן במים להוציא מהם יין ולקדש עליו ואם לאו אסור לקדש על זה וגם בפה"ג אין לברך עליו.

אות כח

אם אין לו יין כלל יקדש על הפת ובליילה כך יעשה יטול ידיו בשביל ברכת המוציא וישב במקומו ויאמר וכילו בעוד הפת מכוסה ואח"כ יגלנו ויברך המוציא ואינו בוצע ויאמר אז ברכת הקידוש בעוד שתי ידיו על הפת ובוצע ואוכל והטעם שצריך להניח ידיו על הפת בברכת הקידוש הוא כי כמו שצריך לאחוז כוס הקידוש בידו כן עתה שהוא מקדש על הפת צריך לאחוז הפת בידו והיה די מטעם זה להניח יד אחת בלבד אך כיון דצריך לברך המוציא ולהניח בה שתי ידיו על הפת אין נכון לסלק ידו אחת אחר ברכת המוציא בשעת ברכת הקידוש אלא ישארו שתי ידיו עד שגומר ברכת קידוש ובוצע וכנ"ל באחורנים ז"ל וכל זה הוא בליילה דיש היכר גדול לקידוש ע"י ברכת הקידוש אך ביום דאין בו ברכה של קידוש לא יש היכר לקידוש בברכת המוציא על כן אם יש לו חמר מדינה כגון שכר חמרים או שכר שעורים וכיוצא יטול ידיו ויקח כוס רביעית מחמר מדינה ויברך שהכל וישתה מלא לוגמיו ואח"כ יברך המוציא שאם יקדים ברכת המוציא אינו ניכר שמקדש ואם אין לו חמר מדינה או שיש חמר מדינה ואינו יכול לשתות כי יזיק לו וא"א לשתותו כלל מחמת קושי חריפותו שזה אינו מלומד לשתות מזה כלל יברך המוציא בלבד ויבצע ויאכל אך יאמר קודם ברכת המוציא הפסוקים והפיוט שנוהגים לומר בקידוש היום.

אות כט

זהו סדר הקידוש המיוסד ע"פ דברי רבינו האר"י ז"ל אחר תפילת ערבית יכנס לביתו וכשיכנס למקום השלחן יאמר בקול רם ובשמחה יתירה שבת שלום וינשק ידי אביו וידי אמו (אם הם בחיים אח"כ יסתכל באור הנר אשר ברכו עליו ויסתכל בשתי נרות ויכוין שהם א' כנגד זכור וא' כנגד שמור גם יכוין שהם א' בה"א א' וא' בה"א אחרונה שבשם הוי"ה ואע"פ שהדליקו ז' נרות לכבוד שבת עכ"ז הוא לא יסתכל אלא רק בשתיים וכיון בהסתכלותו שיאירו נרות העליונים ואח"כ יעמוד במקום שיושב בו אצל השלחן ויאמר בקו"ר דא היא סעודתא דחקל תפין ואח"כ יקיף את השלחן דרך ימין ויחזור ויעמוד במקום שעמד בו קודם הקפה ואז בעמדו שם יקח בידו ב' אגודות הדס שהם א' כנגד זכור וא' כנגד שמור ויאחזם ויחברם יחד כדרך גדילתן בין שתי ידיו ויברך עליהם עצי בשמים ויריח בהם ואחר שיריח אז תיכף ומיד בעודם מחוברים יחד בין שתי ידיו יאמר בפיו זכור

ושמור בדיבור אחד נאמרו וגם יאמר ג"כ פסוק זה ריח ניחוח אשה לה' כי בתיבות אלו רמוזים כל הכונות של ברכת הריח ואח"כ יחזור להקיף השלחן פעם שנית בשתיקה בעוד ההדס בידו אך אין מעכב שיהיה בין שתי ידיו גם בעת שמקיף אלא די לאחוז ביד ימין בלבד ואם ישאר אחוז בשתי ידיו הנה מה טוב ומה נעים דנכון לעשות כן ואחר שעשה ההקפה השנית בהדס וחזר לעמוד במקומו הראשון ישאר ההדס ביד ימינו לחבוב מצוה ויאמר שלום עליכם מה"ש וכו' ויאמר מלך מלכי המלכים ולא יאמר ממלך וכו' וכנז' בסידור רב יעבץ ז"ל ועיין כף החיים ואח"כ יאמר כי מלאכיו יצוה לך וכו' ויכוין בשם יוה"ך שההוא בס"ת פסוק זה ובשם כל"ך שהוא רמוז באות כף של תיבת כי ובאותיות לך מתיבת מלאכיו ואח"כ ה' ישמור צאתך ובואך וכו' ואח"כ בלי הפסק יאמר תכף פסוקים אשת חיל וכו' ויכוין שהם כ"ב פסוקים כנגד כ"ב צינורות של מעלה שבעת הזאת הם פתוחים ומריקים שפע וברכה מהבריכה העליונה מראש כל הכתרים ואח"כ יאמר אתקינו סעודתא וכו' אהללה שם ה' בשיר וכו' ה' עוזי וכו' ואח"כ פזמון אזמר בשבחין וכו' ואח"כ יהא רעוא וכו' ואח"כ זוהר ויקהל יומא דא מתעטרא וכו' ודע דאף על פי דרבינו האר"י יסד פזמון אזמר וכו' ההנז' לאומרו בתוך הסעודה עכ"ז פשוט המנהג בכל המקומות לאמרו קודם קידוש וכ"כ רב יעבץ ז"ל ועיין להגאון חיד"א ז"ל סי' קס"ו אות ג' ומנהגינו לפעמים כשיש סיבה למחר הקידוש כגון בימי העומר וכיוצא נאמר פזמון הנז' בתוך הסעודה.

אח"כ יתחיל בסדר הקידוש שהוא הכנת המעשה והכנת הדיבור וקודם סידור הקידוש יאמר נוסח זה ליקבה"ו וכו' הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה דאורייתא לקדש את השבת ולקיים מצות עשה דרבנן לקדש על היין כמו שפירשו רז"ל פ' זכור את יום השבת לקדשו זכרהו בדברים הנאמרים על היין לתקן שורש מצוה זו במקום עליון והרי אנחנו מוכנים להמשיך אורות עליונים לחקל תפוחין קדישין על ידי הכנה בסוד המעשה והכנה בסוד הדיבור ויהר"מ ה' או"א שיעלה לפניך כאלו כוננו בכל הכונות הראויות לכוין בסוד המעשה ובסוד הדיבור אשר יסדו לנו עבדיך חכמי ישראל בסדר הקידוש של שבת ויעלה לפניך קידוש זה עם קידושי בניך היודעים ומכוונים כהוגן וימשך שפע וברכה רבה בכל העולמות הקדושים ומשם ימשך שפע רב לנפשינו רוחנו ונשמתינו לעבדך באמת ולשמור את כל שבתות קדשיך כל ימי חיינו במחשבה ודיבור ומעשה ביראה ואהבה ושמחה רבה והרי אנחנו מכנים לקבל עלינו מצות עשה של התשובה כמו שכתוב ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ויהי נועם ה' אלהינו עלינו וכו'.

ויהר"מ ה' או"א שיהא עתה עת רצון לפניך וימשך לנו ולנפשתינו ולבנינו ובנותינו ולכל ישראל שפע שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים על ידי שנים ועשרים צינורות עליונים אשר הם פתוחים ומריקים שפע וברכה מבריכה העליונה מראש כל הכתרים ויהר"מ ה' או"א שבזכות מצות מזיגת כוס היין של הקידוש במים מ"לא י"דנו מ"ברכותך

ו"מעושר מ"תנות י"דיך ובזכות יעקב תמימך אשר מיתק הגבורות בחסדים ככתוב ויבא לו יין וישת דארמי ליה מייא ביינא כן ברחיך וחסדיך יתמתקו כל הגבורות והדינין וגמלנו חסדים טובים.

ויהר"מ ה' או"א שבזכות מצות הברכה של קידוש שבת על כוס יין מלא **יתמלאו אותיות** כוס שהם **כ"ף וא"ו סמ"ך** שעולים מספר **הברכה** ויהיו צינורות לקבל לנו שפע הברכה מן הבריכה העליונה ממקור הברכות ויתקים בנו מקרא שכתוב יצו ה' אתך את הברכה באסמיך ובכלל משלח ידיך ועתה אדני ה' הואל וברך את בית עבדיך ומברכתך יבורך בית עבדיך לעולם יהיו לרצון וכו'.

רל"ב = הברכה = עב
+גו+בן

אח"כ תתחיל בהכנת המעשה והוא כי בעודך עומד במקומך תקבל הכוס בשתי ידיך מאדם אחד אשר גם הוא יאחזנו בשתי ידיו וימסרהו לך ואתה תעמיד הכוס בשתי ידיך כנגד החזה שלך ואח"כ תסיר מיד שמאלך ותאחזנו ביד ימינך בלבד כדי לכלול השמאל בימים ובסדר במעשה הזאת יש כונות עמוקות ורזין עלאין ולכן לא תחסר אילו פרט קטן מסדר זה ותכוין בכל שיש סוד בדבר ואחר שיאחזנו בימין בלבד אז תמזוג למתקו במים וטוב שאותו אדם שמסר לך הכוס בשתי ידיו הוא יעשה המזיגה ביד ימינו והמזיגה יעשנה ג"פ דהיינו בשלש הפסקות בזא"ז ולא יתן כל מי המזיגה בפעם אחת וד"ז של המזיגה שתהיה בג"פ לא נזכר בדברי רבינו האר"י ז"ל רק נמצא מפורש בספר מעבר יבק הוא ביאר טעמו של דבר ובסה"ק מקבציאל ביארתי בס"ד הטעם כי מבואר בדברי רבינו האר"י ז"ל ימזוג היין למתקו במים שהוא שלשה שמות י"ה דהיי"ן שעולין מספר תשעה יודי"ן דע"ב ס"ג מ"ה וכ"כ בסידור רבינו הרש"ש ז"ל נמצא סוד המים שמוזג בו היין הוא שלש פעמים יו"ד הוא הדין שעולים מספר מ"ם ולכן יעשה המזיגה ג"פ זא"ז לכוין בשלשה יו"ד הוא הדין הנז' נמצא לפ"ז גברא רבא אמר מלתא דמסתבר טעמא ובודאי כך היתה קבלה בידו ממקובלים נאמנים לכך כל אדם יזהר בזה ועלי תבא ברכת טוב ואחר המזיגה תן עיניך בכוס היין ותסתכל בו ויש סוד עמוק וכונה גדולה בהסתכלות זו וכל אדם פשוט די לו לכוין בהסתכלות עיין יין בחמשה הוי"ת שעולים מספר עין ובהסתכלות עין שמאל ג"כ בחמשה הוי"ת שעולים מספר עיי"ן כזה ימין יהו"ה יהו"ה שמאל יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה ומנהגינו לראות את המצח ביין ולכוין מצח מספר הצלח"ה והנה בזה נשלמה הכנת המעשה ונעשה התיקון והמשכת האור להיות למלכות חקל תפוחין קדישין שהוא סוד ה"א אחרונה שבשם הוי"ה ע"י הכנה זו של המעשה.

ונשאר עתה הכנה השנית שהיא הכנת הדיבור כי המשכת האורות והתיקון הנעשה בסוד הקידוש אל בחינת ה"א אחרונה הנקראת חקל תפוחין קדישין הוא נעשה בשתי הכנות שהם האחת בסוד המעשה והב' בסוד הדיבור דרך ע"י שתי הכנות אלו דוקא ישולם

המשכת האורות והתקון שצריכין אנחנו להמשיך עתה בליל שבת בקידוש של סעודה זו הנקראת סעודתא דחקל תפוחין קדישין.

וזהו ענין הכנה השנית של הדיבור שיהיה על ידי אמירת ויכלו וברכת הקידוש שוא בחינת הדיבור ותחלת הכל תאמר מזמור לדוד ה' רועי וכו' כולו ואח"כ תאמר יום הששי ויכולו השמים ויש כמה טעמים ע"פ הסוד מה שמוסיפים ב' תיבות יום הששי עם ויכולו ואח"כ תאמר סברי מרנן ואע"פ שאתה מקדש לבדך ואין אחר עומד עמך ג"כ צריך אתה לומר סברי מרנן שיש בזה סוד וכונה ואח"כ תאמר ברכת בפה"ג ואח"כ נוסח ברכת הקידוש שיש בה ל"ה תיבות דוקא ואח"כ תשב ותשתה כוס היין מיושב ודע כי בלילה כל סדר הקידוש והברכות צריך להיות מעומד ע"פ הסוד אך מה שאמרו על שתיית היין שתהיה מיושב אע"פ שכן העיד רבינו מהרח"ו ז"ל על מנהג רבינו האר"י ז"ל שיה יושב ושותה וכנ"ז בס' רי עץ חיים אין קפידה בזה ע"פ הסוד אלא זהו מהלכות דרך ארץ של הסעודה ועיין אליה רבא סי' ק"ע סע"ק כ"ג מה שאמרו בשם הרוקח ע"ש ועיין בגמרא דגיטין דף ע' שלשה דברים מזיקין גופו של אדם וחד מניהו שתי מעומד אך הרמב"ם ז"ל בה' דעות פ"ד לא זכר זה ואפשר דס"ל עד דעביד לכלהו בבת אחת ואפשר דהעולם שאין מקפידין על שתיה מעומד הוא מטעם זה ועכ"ז מאחר שראינו עדותו של רבינו מהרח"ו ז"ל על מנהג רבינו האר"י ז"ל בכך צריכין אנחנו להיזהר בזה.

אות ל

בנוסח אתקינן בסעודה של הלילה לא יסיים ועתיקא קדישא וז"א אתיין לסעדא בהדיה וכן הוא הדין בשל שחרית ומנחה נמי לא יאמר הסיום הזה ואף על פי דכתוב כן בכל הסידורים וכ"כ בספר הכונות שסידר מהרש"ו ז"ל עכ"ז בסדור רבינו הרש"ש ז"ל וסדור רב יעב"ץ לא זכר הסיום הנז' וכתב לי הרה"ג מהר"א מני נר"ו דאולי ס"ל מה שנזכר בס' הכונות הוא מן המעתיק ולכן הוא אינו אומר הסיום הנז' עכ"ל וגם אנא עבדא כך נוהג וכך מורה לרבים יען דכלל גדול יש בכ"מ שב ואל תעשה עדיף.

גם בענין הקפות של השלחן כתב לי הרב הנז' נר"ו דמנהגו הוא אע"פ שלא נמצא לו הדס יעשה שני הקפות בלא הדס והודיתי לו בה כי הקפה השנית בלא הדס אם לא תועיל לא תזיק מאחר דמקיף בשתיקה.

לא אם חל יו"ט בשבת לא נתפרש בדברי רבינו האר"י ז"ל איך יעשה בסדר הקידוש והשלחן ורק בסידור רבינו הרש"ש ז"ל בפסח שחל בשבת כתב שיכין על השלחן י"ב לחמים ושאר דברים לא נזכרו בפירושו ואנחנו מנהגינו בביתנו כשחל יו"ט בשבת להקיף